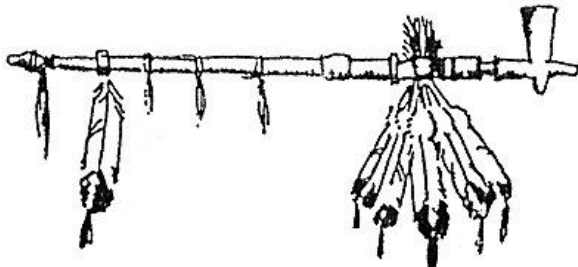

JOGRSOVI HARCOVNÍCI ZE STARÉHO HRABĚCÍ VYDÁVÁJÍ

ČÍSLO: 4/2015

Harcovnícký zpravodaj

ČASOPIS PRO VŠECHNY OPRAVDOVÉ HARCOVNÍKY

POČET VÝTISKŮ: 70

VYDAL: MLADŠÍ SETNICKÝ SBOR

DATUM VYDÁNÍ: 1. KVĚTNA 2015

AHOJ HARCOVNÍCI!

A je to tu zas! Již 4. vydání našeho novodobého časopisu právě držíte ve svých rukou. Pokud byste chtěli na našem časopisu cokoliv změnit, napsat nám svou kritiku nebo naopak vychválit až do nebe, neváhejte napsat na harcovnici@seznam.cz.

Do tábora nám zbývají už jen dva měsíce! Těšíte se víc než my? Máte vymyšlené převleky? Na koho se nejvíce těšíte? My samozřejmě na Vás a na to jak si to vše užijem!

Co nás čeká v květnovém čísle? Zvrat v záhadě modrého klíče! Jaká byla Máslovická šlápota? Co nás čeká na květnovém tvrdém harcu na východ?

Vše se dozvíte na následujících stránkách!

TAK HURÁ DO ČTENÍ!

Obsah

Ze života harcovníka	3
Zajímavosti ze světa	4
Mjůzik Klub	5
Slovo Takyrála Máryho	6
Příběh modrého klíče	7
Pověst o draku z Puldova	10
Bleskobrk	11
Poradna	12
Pohádka na dobrou noc	13
Yeníkosoutěžní stránka	14

Ze života harcovníka

APRÍLOVÝ HARC : NEBUĎTE MÁSLA!

Děkuju všem za účast na Máslovické šlápotě!

Po setkání u vlaků na Masaryčce jsme se ve vlaku směrem na Kralupy n.Vlt. pohostili proslulými trojhránky od babičky Míly, přivítali mezi sebou kamarády Harcovníků a seznámili se s programem harcu.

V Kralupech jsme si od hodné paní vzali plánek (bez mapy), jak se dostat na stezku do Máslovic. Díky naší Báře O. jsme se na stezku napojili. Huráá! Teď se na ní ještě udržet. To už byl úkol naší Lindy R., která to až na pár kixů, zvládla na jedničku!

Během 9km cesty jsme zpívali, obědvali, hráli hru Zákolníček, viděli koně a prasátka, viděli zříceninu hradu u obce Chvatěruby, koupili si zmrzky a vyšlápali krpál do Máslovic, kde jsme zase stloukali máslo, ochutnávali máslo, koupili cukrovinky, poslouchali kapelu Vlak na Dobříš a bylo nám fajn.

Zpět jsme jeli přívozem přes Vltavu, došli jsme si na zastávku do Libčic n.Vlt. a jeli ku Praze. Ve vlaku dostal každý (nahlášený) diplom za zvládnutí útrap na harcu Máslovická šlápot a bylo nám ještě líp.

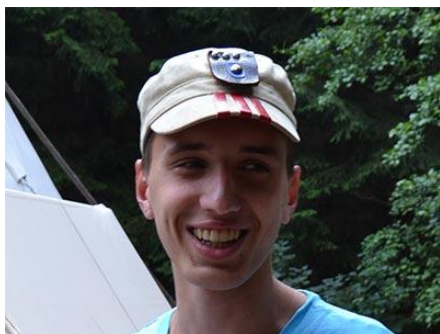
Díky moc všem
za hezký den! :-)

Vaše pimprlačka
Nikča

Zajímavosti ze světa

- Věděli jste, že na našich harcovnických stránkách najdete opravdu vše?
- Prostudujte webové stránky a objevte tajné zážitky našich vedoucích mladších i starších, podívejte se na fotky z posledních harců, prozkoumejte historii harcovníků.
- Nejen to, ale i spoustu dalšího jako například zpěvníky z předchozích let, videa z táborů, přehledy harců naleznete na www.harcovnik.cz
- Celkem byly naše novodobé stránky (od roku 2012) navštíveny už 11352x a to je neuvěřitelné!
- Také s námi můžete vzpomínat na uplynulé tábory a harcy na našem rajčatovém profilu *jogrsovi-harcovnici*, kde je nespočet fotografií ze všemožných harcovnických akcí.
- Více na www.rajce.net
- Náš setnický sbor se pro nadcházející tábor rozrostl o dva nové kadety. Víťáme v řadách MSS (Mladšího setnického sboru) Tomáše a Fandu! Do jaké setniny zamíří? Nechte se překvapit už za dva měsíce ;-)

Mjůzik Klub

Čágo Haaeej zdrápanci! Držíte se pevně? A jak? Jako stromy kořeny se drží země? A co vrchol? Je někde nad námi?

No, možná už jste pochopili, že dnešní Mjůzik klub se bude věnovat oblíbené pecce našich harcovnických ohňů, songu s názvem:

DÍL III. – KANTOROVY VARHANY

Tak hurá na to: Nejdřív zjistíme, jak se věci mají – písnička se poprvé objevila v harcovnickém zpěvníku 2010 a ihned se stala hitem. Když se budeme pítit po autorech, zjistíme, že jde o dílo skupiny Traband (pozor, nezaměňovat s vozidlem Trabant!) – a dál? Tahle pražská kapela má za sebou už dvacet let existence a za tu dobu se v ní vystřídala fůra muzikantů. Kapelníkem, nebo jak my, rokeři, říkáme „frontamanem“ je celou dobu Jarda Svoboda. Je i autorem naší písničky, která se v roce 2010 objevila na desce DOMASA.

A teď k samotné písni! Příběh asi znáte (kdo nezná, ten pozná!), přesto hlavní otázka stojí: Oč jde?

Tak tedy: Starý kantor (to je nespisovné označení učitele), žije ve vsi pod horami, kde každý večer při mši zpívá (v kostele) a hraje (při tom) na varhany (Největší a mechanicky nejsložitější hudební nástroj, řadící se mezi dechové vícehlasé nástroje. Tóny se v něm tvoří pomocí dřevěných nebo kovových píšťal buď chvěním vzduchových sloupců, nebo chvěním kovových jazýčků. Stlačený vzduch se do píšťal vhání obvykle měchem.) a bojí se smrti (z biologického a lékařského hlediska zastavení životních funkcí). Co čert nechtěl, jednoho dne se Smrt (tentokrát s velkým S, jelikož se jedná o tradiční personifikaci smrti, zpodobněnou jako kostlivec s kosou) vydá hledat ženicha (tzn., koho dalšího odvede do záhrobí). Jak to dopadne, jistě víte z písničky.

Možná právě tenhle příběh dal pojmenování skále na obrázku, které se dodnes mezi lidmi říká Kantorovy varhany. Vidíte je na obrázku, ale kde byste je hledali, to už je otázka na vás! Pište redakci a Yeník vás nemine!

Slovo Takyrála Mártého

Nechce se nám tomu letos věřit, ale začali jsme nebezpečně útočit na překonání dosavadního rekordu v počtu účastníků tábora, a to je opět věc, která nás naplňuje velkou radostí! Zkrátka další z řady nenápadných znamení, která naznačují, že je ten správný rok na uskutku nezapomenutelné léto. . . Jsme rádi, že si jeho kus prožijeme společně!

NOVINKY Z DOMOVINY: *S radostí dáváme na vědomí, že byla schválena instalace pevné telefonní linky pro paní J. S. v bytě číslo 111 na adrese Leopoldka 583, navíc bez narušení fasády budovy. Radě města Velký Šenov byla také doručena petice za opravu komunikace v ulicích Salmovská a Leopoldovská, doufáme tedy, že brzy přejde k činům. . .*

STŘÍPKY Z HARCOVNICKÉ HISTORIE: *Největším nepřitelem Harcovníka je sice mezera, to všichni dávno víme, nebo se u příležitosti nejbližšího harcu rychle dozvíme, ale jak je to s dalšími našimi odvěkými nepřáteli – Mrtonohy? Setkali a utkali jsme se s nimi již nescetněkrát, podle všeho ještě tu čest mít určitě někdy budeme, ale kdo vlastně jsou? Zmínky o Mrtonozích můžeme nalézt v Krhútské kronice, podle níž se jedná o původní obyvatelstvo našich luhů a hájů, které se později smísilo s národy, jež přivedli praotec Čech a prastrýc Lech. . . Mrtonohové však, na rozdíl od nás, jsou protkáni nečestností, podlostí a zákeřností, vlastnostmi, pomocí kterých se opakovaně pokouší zvítězit nad dobrem, čemuž se po celou dobu cítíme být povinni za každou cenu zabránit!*

OČEKÁVÁNÍ LETOŠNÍHO TÁBORA: *Kdo zažil, ví, že se Harcovníci na táboře každoročně připravují na svůj Velký Harc, který bývá vyvrcholením celé harcovní sezóny. Podle věkového zařazení do setnin se tak vyrazí na jednodeňák (jedničky), dvojdeňák (dvojky) a trojdeňák (hádejte kdo). Trojky jakožto elitní útvar si vždy kladou daleké a náročné cíle, hodné jejich pověsti, přesto se jim zatím magickou hranicí ušlápnutých 70 km překonat nepodařilo. Uvidíme, co vymyslí tentokrát. . .*

Rozdělení do setnin i barev očekávejte v našem Zpravodaji v příštích číslech. A na proslápnutí pohorek doporučujeme vyrazit na poslední harcy, které nás před táborem čekají. Vzhůru za dobrodružstvím!

Takyrál Mártý

Tajemství modrého klíče

V minulých dílech jste viděli...

...ale rozhodně jinou, než nakonec dostávají!

...a to vše mezitím, co jsme zvědaví, zda se podaří dopadnout útočníka!

...dosud neznámé bratry čekající na SMS...

V tomto díle navážeme...

Ten plantážník! Musím ho zastavit, než bude pozdě!

Určitě běžel tudy!

Jaj, že by?! Ne, tudy ne!

Rychle, honem, rychle!

U Jóviše, křizovatka. Tak tady musím zhodnotit všechny pro a proti...

Že by přecejen...

Ne, ne, tady je to moc do kopce.

Co tam na druhou stranu? Tudy je to po rovince...

No ale fouká tam silný protivítr, to by ho přece zpomalovalo...

Takže musel...

...běžet dál z kopce tadyma!

Rychle, nesmím ztratit ani vteřinu!

Ha, támhle už ho vidím! To je přece on, lotr jeden!

Uh, uh, uh, nesmí, uh, mě, uh, doběhnout...

Hrrr, musím ho doběhnout, no ták! **Súdú!!!**

POVĚST O DRAKU Z PULDŮVA

... Bylo, nebylo. Kdysi dávno na jihu Českého království, na břehu řeky Vltavy, na malebném ostrohu nad řekou na skále stával hrad Boršov. V době kolem roku 1014 našeho letopočtu vládl zde mladý šlechtic Jan z Boršova.

Podle vyprávění moudrých starců nedaleko odtud, směrem severozápadním, v místech, kde kamení je více než země, kde vidět je v dáli sedmero hor, tam stával malý hrádek – sídlo pánů z Puldova. V té době zde vládla pani líbezná a moudrá Anna z Puldova. Není tedy divu, že se do ní mladý šlechtic Jan zamiloval. Jejich lásce bylo požeňáno a na Puldově byl slyšet smích a všichni se radovali.

Jednoho dne mladý šlechtic v lesích poblíže řeky Vltavy potkal zlou čarodějnici babici Křovici. Ta sama chtěla si Jana za muže vzít, a protože ji Jan odmítl, vyřkla zlou kletbu: „Pokud můj nebudeš – nebudeš nikoho!“ A proměnila šlechtice v draha. Drah smutně létal nad řekou Vltavou i nad celým místním krajem. Bylo mu smutno, ale na Puldov se již nevrátil.

Až jednou, bylo to na Vánoce léta páně roku 1014. Alespoň ještě jednou chtěl milovanou Annu vidět a přiletěl na Puldov. Jakmile se však k hrádku přiblížil, střelci na hradbách kuše připraveny měli. Již kastelán chtěl dáti pokyn ke strelbě. V té chvíli Anna se pozorně do očí draha zahleděla, „Ne, to není možné“ s údivem zvolala. Nebojácně se k drahu přiblížila, aby se ujistila. A opravdu – v jeho očích poznala Jana z Boršova. A tak se stalo, že k drahovi blížeji přišla a drah jí neublížil, jen smutně na ní hleděl. Ted, když si byla jistá, štěstím se rozplakala.

Stačila jediná kapička, jediná slzička plná lásky, naděje a štěstí a v tu chvíli, v době vánoční, v době zázraků, v době splněných přání, ta jediná slzička štěstí jakmile na draha dopadla, zlé kouzlo zlomila a Jan se opět proměnil v mladého šlechtice. Dobro je silnější než zlo a světlo vždy nakonec zvítězí nad temnotou. Radost, štěstí a láska ze znovu na Puldov vrátily. Noc na Puldově skončila a zavládl znovu šťastný čas. Mladý Jan s Annou vládli lidu moudře a spravedlivě. A na paměť této události byl ve zdejším sklepení malý dráček z kamene vytesán.

Od těch dob hodně vody korytem řeky Vltavy oteklo a již tisíc zim uplynulo. Byla to náhoda nebo osud? Nevíme, ale v roce 2014 se nám podařilo najít základy hrádku Puldov. A tam, kde sedmý schod do podzemních prostor se k jihu stáčí – nalezen byl malý hliněný dráček. Pokud jej vidět chceš, jsi člověk slušný a dobrou duši náš, pak brány Puldova vždy otevřeny pro tebe budou. . .

Jaroslav III. z Puldova

BLESKOBRK aneb rozhovory se slavnými harcovníky

... pokračování rozhovoru s Jardou Puldou z minulého čísla

Je někdo z řad starých harcovníků, kdo by se dal označit jako Tvůj velký vzor?

Snad všichni harcovničtí setníci. Hlavně Jogrs, Ivan + Tumlír + Tonča, Mikas, Břefas a také Voloda a Malda (duchovní otcí SPG). Pokud si musím vybrat, tak můj největší obdiv a ohromný dík patří dvou harcovnickým velitelům: legendární takyrál IVAN BENEŠ a velitel všech harcovníků, takyrál takyrálů, JOGRS.

Zmínil ses o SPG. Mohl bys prosím našim čtenářům vysvětlit, co případně kdo to je?

SPG neboli STARÁ PUŤÁCKÁ GARDA – něco jako Vaše „Modrá setnina“. V 15 letech jsme už nemohli jako děti jezdit na tábory a tak se jezdilo na puťáky – více písnička „EXPEDICE DO KYTLICE“. Bezvadná parta kamarádů. Později se z většiny z nás stali setníci a perfektní takyrálové: Mikásek, Jindra, Miloš, Kačábek, Pavel, Petr R, ...

Stále mluvíš o takyrálech, ale co holky? Byla někdy v historii harcovníků nějaká takyrálka?

Ano – legendou a skvělou velitelkou harcovníků byla první takyrálka IVANA ČERNOHORSKÁ. Byla to skvělá volba a já ve Vašich řadách znám spoustu bezvadných holek, které můžou být nejenom perfektní kadetky, setnice, takytánky, klukovnice, ale i skvělé takyrálky!

Nakonec bych Tě rád poprosil, jestli bys mohl vzkázat něco mladším harcovníkům.

Přeji Vám spoustu krásných harců, ať Vás na cestě životem provází: SÍLA BEZ KRUTOSTI, PŘÁTELSTVÍ BEZ PODLÉZAVOSTI A ROZUM BEZ VYCHYTRALOSTI. Ať každý z Vás nalezne svůj MIČILIMAKINAK.

*Za rozhovor děkuje
Jindřich Pulda alias Henri*

PORADNA

NA VAŠE DOTAZY ODPOVÍDÁ EXPERTKA HANIČKA
VE SPOLUPRÁCI S RADIMEM LODNÍM

CHERRY, 13:

Ahojky, nevím, jestli je tohle správné místo, kde se ptát, ale zkusím to. Je to taková zvláštní otázka, ale pojedete letos na tábor zase Joshua? Vloni nejel, já jsem se na něj těšila a to, že nejel, mě pak hrozně mrzelo. Líbí se mi, ale nesebrala jsem odvalu mu to tenkrát říct a další rok už to nešlo. Stydím se zeptat vedoucích, aby se mi nesmáli. Prosím o odpověď.

Milá cherry, je mi líto, ale v tuhle chvíli pro tebe nemáme dobrou zprávu. Joshua, který s námi tenkrát jezdil, zatím přihlášený není, žel ani žádný Joshua jiný. Také nás to mrzí, Joshe i jeho sestru jsme si také velmi oblíbili, ale do hlavy jim nevidíme. Naděje ještě je, i když umírá poslední. Přestože termín pro přihlášky je uzavřený a kapacita tábora už naplněna, pořád by se snad jeden nebo dva stany navíc našly, pokud se vůbec na plac ještě vejdou. :-) Jediná věc, kterou ti tedy v tuhle chvíli můžeme poradit, je snad jediné vzít věci do vlastních rukou.

ANONYMKA, 11:

Ahoj. S jedním klukem jsme kamarádi no, ale já bych chtěla víc. Mám mu dát pusu? Třeba to vyřeší říkám si, ale nevím. Poradte, prosím :)

Milá anonymko, je těžké odhadovat, jak na to tvůj kamarád zareaguje. Všeobecně se dá říct, že je lepší jednou vzpomínat na to, co jsem udělal, než na to, „co by kdyby“. Na druhou stranu záleží na okolnostech, jestli je ale kamarád hodný, milý a rozumíte si, třeba to cítí podobně. Zkus mu nejdřív dát pusu na tvář a uvidíš, co se stane. Přinejhorším to jenom zameteš pod koberec. Každopádně si věř, to je hlavní!

Své dotazy zasílejte anonymně na adrese www.harcovnik.cz/casopis
Pokud ten Váš otiskneme, můžete se přihlásit o odměnu 30 Yeníků!

Pohádka na dobrou noc

PES, CO SE STÁLE VRACÍ – 4.DÍL

Sonas se sklopeným ocáskem mezi nohama se otočil a šel domů. Ještě naposledy se otočil, tázavě se kouknul po pudlici, ale pudlice si jen zvedla nosík vzhůru a odkráčela si to rovnou do nádherného velkého sídla za stodolou. Když psík dorazil domů, vůbec se mu nechtělo nic dělat. Lehnul si jen na své místo a přemýšlel. Půl hodinky před šestou se přece jen zvedl a proběhl se za svým pánem na nádraží. V hlavě měl furt tu krásnou pudlici a stále přemýšlel, čím by se jí mohl zalíbit. Až si skoro nevšiml, že je na nádraží a že už ho Dantel vyhlíží. Když ho spatřil, zvedla se mu nálada a chtěl začít aportovat.

Další den šel Sonas zase profesora doprovodit na nádraží. Přes noc se mu v hlavě zrodil plán jak zapůsobit na pudlici. Když tedy doprovodil páníčka na nádraží, šel kolem uzenářství – byl tam takový hodný pán, co vždy to-muhle pejskovi dal kus párku – vzal párek a utíkal s ním ke stodole. A měl štěstí, pudlice tam zrovna byla. Opět krásná bez jediné chyby. Běhala sem a tam s čumáčkem co nejvýš, aby všichni věděli, jak je něco víc. Psík si tam sednul a chvíli jí sledoval. Pak zaštěkal a posunul směrem k ní kousek párku. Ona se jen otočila, že jí takový pes vůbec nezajímá, ale jak udělala ten svůj namyšlený manévr, nevšimla si, že hned vedle je velká louže, do které se za-bořila úplně celá. Když to Sonas uviděl, šel jí pomoci vylézt. Pudlice se moc rozplakala a styděla se za své chování. Pes doběhl pro kus párku a podal jí ho. Pudlice přestala plakat a ukázala mu svou známku, kde měla napsáno Lídie. Vzala si od něj kousek masa. Když na ni začali volat lidi z jejího pří-bytku, olízla Sonasovi ucho a odběhla domů.

Cestou domů byl Sonas jako omámen, vůbec nedá-val pozor na cestu. Stále byl myšlenkami u Lídie. Tak dlouho se zdržel u pudlice, až byl čas vyzvednout Dantela. Profesor už znova vyhlížel psa, přišlo mu divné jak chodí pozdě. Naštěstí zahlédl to klubko chlupů už na rohu ulice. Radostně k němu vykro-čil, když v tom se ozvalo skřípění brzd od aut a tupý náraz. . .

Stalo se něco Sonasovi? . . . (pokračování příště)

NÁPOVĚDA: Každé číslo v legendě určuje počet za sebou následujících vyplněných čtverečků. Mezi jednotlivými čísly je vždy minimálně jeden prázdný čtvereček.

	2	2		1					
	1	1	8	1	3	1	4	1	2
1									
4									
3	1								
2									
6									
6	1								
1	5	1							
1	1								
1	1								

Na závěr: Básničky jak od babičky

ODBOR KOLON

Na odbor kolon v Uhříněvsi,
podal občan žádost zvláštní.

Propadá prý často skepsi,
díky tanku, který vlastní.

Nemůže s ním jezdit po silnici,
tedy létat, či pod zemí drandit,
žádá nás už po tisíci.

Lze mu akorát směle fandit.

Jeden den, vyjel ven,

Bum! Prásk! Rup!

Než stačil zajet dolů do metra,
stará stodvacítko ho z cesty smetla.

NATURÁLNÍ PŘIROZENOST

Mám jí? Máš jí? Má jí?
Přirozenost naturální.

LÁSKA

láska láska
kaláska láska
skaláska láska
kaláska láska
áskala láska
láska láska
kaláska
alás
a

Bruce Boule

Příští harc: Tvrdej Harc 2015: **THV – Na východ. A do daleka!**

Ahoj harcovníci, kamarádi, přátelé, kluci a holky, zejména vy zkušenější. Po roce zase nastává chvíle k přípravě na tradiční „Tvrdej harc“, letos pro změnu na východ.

Na začátek je třeba ujasnit si pár věcí – tentokrát to bude dost na hraně, protože zamíříme na slezsko-moravské pomezí, do vrchů Rychlebských hor a Jeseníků. Abychom se tam vůbec dostali, čeká nás čtyřhodinová cesta vlakem, takže jen pro silné náтуры. . .

- **DATUM:** 15. – 17. 5. 2015
- **SRAZ:** 16:40 Hlavní nádraží dole u tabulí (vlak vyrazí v 17:19, čeká nás dlouhá anabáze se třemi přestupy)
- **TRASA:**
 - **PÁTEK:** Dojezd do Javorníku pozdě večer, hledání místa na nocleh.
 - **SOBOTA:** Pochod, pochod, pochod, pochod. . . Na hřeben a pak podle hranice s Polskem. Nocování někde v lese, kam dojdeme
 - **NEDĚLE:** Sestup z hor do údolí a cesta na vlak do Branné, opět dlouhá cesta vlakem, která tentokrát bude alespoň příležitostí k zaslouženému odpočinku. Návrat do Prahy na hlavní nádraží v devět večer (možná v sedm, když si máknem).
- **SUMASUMÁRUM:** Skoro 40 km výšlapu, skoro 900 m převýšení.
- **SEBOUSUMÁRUM:** Kvalitní obutí, jídlo na dva dny, dost lahví s vodou, věci na spaní (pod širákem či přístřeškem – vhodné domluvit se ve skupince, co kdo vezme), dobrou náladu, hudební instrumenty, 600 Káčé na vlak a kapesné na občerstvení. Harcovnickou čepici!

POZNÁMKA: 300 km vlakem tam a zpět je poměrně drahá záležitost – abychom se vešli do stanovené ceny 600 Kč, musí nás být **MINIMÁLNĚ 8!** V případě, že by nás bylo méně, mám ještě záložní (finančně příznivější) plán cesty, ovšem ne do tak neprobádaných krajů, což by byla škoda. . .

Hlašte se proto prosím do pátku, 1. 5. 2015, na mail adamekfrant@gmail.com – ať máme čas v případě nouze realizovat záložní plán.